

ærede Medlemmer ville kunne forstaa, betydelig billigere end Omkostningerne ved Indkøbet af fremmede Heste, saa den danske Hest kommer til i alt at koste kun 761 Kr. 28 Ø., mens en tyff Hest derimod koster 783 Kr. 52 Ø., men da Omkostningerne ved Indkøbet ere betydelig større end ved de danske Heste, kommer en tyff Hest til at staa Staten i 838 Kr. 52 Ø. Det er altsaa ikke saa ganske lidt dyrere i Gennemsnit, end hvad en dansk Hest koster. Naar henses til Væridgheden af Hestene fremgaar det, at en dansk Hest kan bruges af Hæren i 9, 2 Aar, mens en tyff Hest kun kan bruges i 9, 2 Aar, og naar de saa ere brugte, og man skal til at sælge dem, viser det sig endda, at disse afdankede Heste ere af den Bestaendighed, at de danske alligevel blive ved at klare sig lige til Enden, saa at, naar de sælges, koste de gennemsnitlig 223 Kr., mens en tyff Hest kun koster 217 Kr. Alt dette oplyses her i disse Skrivelser. Men endvidere gives der Oplysning om et Forhold, som egentlig først er indrettet isølge foregaaende Aars Finansloov, nemlig en Slags Hestepark, som er indrettet isølge en Bevilling paa Finansloven. Da denne Bevilling blev givet, havde jeg for mit Vedkommende ikke uden Betænkelse ved hele Foranstaltningen, og jeg maa tilstaa, at de samme Betænkelse nærer jeg endnu, efter at jeg har set disse Oplysninger, men jeg kan ikke paa Udvalgets Vegne, udtale noget om den og tør knap gøre det paa mine egne Vegne. Da det jo særlig skulde gavne det danske Landbrug og den danske Hesteavl, og da jeg ikke er særlig sagkyndig i den Retning, har jeg altid bestædt luffet min Mund, naar der er Tale om den Slags Ting. Foranstaltningen gik igennem i Hjør eller i Forfjor — jeg hukker det ikke nøjere i dette Øjeblik — og den gik ud paa, at Ministeriet maatte anvende til en saadan Hestepark indtil 20,000 Kr. til Indkøb af 20 overtallige Heste, 1,000 Kr. paa hver, og saa er da Foranstaltningen truffen. Man har laadet bekendtgøre, at Kommissionen køber 3 Aars Heste. Der er indkommet 150 Tilbud om at levere disse Heste, deraf blev straks 103 kasserede uden videre, fordi man af de straffelige Tilbud kunne skønne, at de ikke opfyldte Fordringene. Tilbage bleve da 47 Tilbud og disse 47 3-aarige Heste bleve saa mønstrede for Kommissionen, som fandt, at de 34 ikke duede. Saa blev der tilbage 13 Heste, som blev købt og indsatte i denne Park. De øvrige 7 Heste, som man manglede, købte man i et Stutteri paa Biskopstorp, og saaledes har man faaet disse 20 Heste. De komme til at koste os ca.

1,000 Kr. Stykket, inden de kunne benyttes af Hæren, snarere over end under. Der kan strides lidt om det lige er Tallet. Det beror noget paa, hvorledes man regner Jouragen o. s. v. Det er jo dyrere end det direkte Indkøb, særlig naar man køber Hestene her i Landet fremfor at købe dem i Udlandet, og det formaal, der skulde fremmes herved, var jo at saa Følt til at opdrætte deres Plage saaledes, at de i 3 Aars Alderen kunde være tjenlige til at sælges til Hæren. Men det har altid staaet tvivlsomt for mig, om det, at Staten køber 12—13 Plage om Aaret skulde være en saa stærk Opfordring for Bønderne til at lægge Bind paa den Slags Heste. Naar dog en stor Del skal købes paa Stutterier, er det hele en Foranstaltning, som jeg for mit Vedkommende anser for at have tvivlsomt Værd. Ja, ærede Medlemmer maa tilgive mig, at jeg har benyttet Lejligheden til for mit personlige Vedkommende at tage en Smule Afstand fra denne Bevilling, Lejligheden har ikke været dertil for.

Jeg gaar saa over til som Ordfører at begrunde Forslagene paa § 26. Der er der foreslaaet adskillige Medtættelser, dels af Hvertallet, dels af Udvalget og dels af et Mindretal. Det første Ændringsforslag gaar ud paa at nedsætte den Sum, 70,000 Kr., som er foreslaaet til Anskaffelse af Positionsstyts med Ammunition etc. med 35,000 Kr. Disse 70,000 Kr., som i Aar ere foreslaaede, skulde nærmest anvendes til Ammunition til Stykket, og den bliver jo fabrikeret i Indlandet, saa vidt jeg forstod den højtærede Minister ved Konferencen. Udvalget — eller rettere dets Hvertal, da et enkelt Medlem jo ikke er med — har ment, at man kunde nedsætte disse 70,000 Kr. med 35,000 Kr. Derved saas ganske vist mindre Ammunition, det erkender man, men noget Ammunition saar man dog, og man maa vel kunne komme igennem med det. Men et Mindretal, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klaufen) mener med sit Forslag formodentlig, at der slet ingen Ammunition skal til det Styts og foreslaar derfor at stryge det hele. Ændringsforslag Nr. 214 af Hvertallet gaar ud paa at stryge den foreslaaede Bevilling paa 80,000 Kr. til Haubitser. Ærede Medlemmer vide jo, at Haubitser er en Slags Kanoner, der skyde i Bue. Vi have tidligere faaet anskaffet nogle af den Slags Kanoner — jeg tror, det er 6, men man kan saa anskaffet for disse 80,000 Kr. — men Udvalgets Hvertal har ment, at det ikke var særdeles paatvængende nødvendigt at saa disse, da vi, som sagt, allerede tidligere